
[2018-36-RE](#)

CAUSA 2018-36-RE

(Schietekat c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 331-2018. Recurs d'empara

Aute del 12 de novembre del 2018

BOPA núm. 69, del 21 de novembre del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 24 d'octubre del 2018, per la representació processal del Sr. Leon Alberto Schietekat, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 12 d'octubre del 2018 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-36-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 3, 5, 9, 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 12 d'octubre del 2018;

Escoltat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgorgue-Larsen;

1. Arguments del recurrent

- La representació processal del recurrent discrepa del contingut de l'aute d'inadmissió a tràmit del seu recurs d'empara i reitera que el principi d'innocència converteix el recurrent en un tercer de bona fe, insistint en què no ha estat mai jutjat i que ha estat aliè a qualsevol judici.

- No pretén que es revisi o modifiqui la decisió de comís estrangera, considera que els tribunals andorrans el poden declarar tercer de bona fe.

-
- També discrepa de la no aplicació de l'article 3 de la Constitució mitjançant la qual es pot derogar qualsevol disposició que la contradigui.
 - Pel que fa a l'article 9 que estableix el dret a la seguretat, aquesta també ha d'entendre's com a seguretat jurídica i afegeix que una persona sense màcula judicial no hauria de sofrir la càrrega d'un comís per simple aplicació directa de la norma, sense equitat, ni aplicació dels principis generals del dret, com ara el principi de *in dubio pro reo*.
 - Al·lega la vulneració del seu dret a la presumpció d'innocència, ja que cap judici ha demostrat la seva culpabilitat.
 - Conclou que si el Tribunal Constitucional no entén el comís com a una pena accessòria, resulta un contrasentit el fet que no s'entengui que el recurrent és un tercer de bona fe.
 - Per acabar, demana que s'admeti aquesta súplica, que s'admeti el seu recurs d'empara per una presumpta vulneració dels drets continguts en els articles 3, 5, 9 i 10 de la Constitució que "*recullen els principis de legalitat, presumpció d'innocència, proporcionalitat i dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret*", que es declari la vulneració dels drets esmentats, que s'anul·lin les resolucions impugnades i que es retrotregui el procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. Aquest Tribunal Constitucional s'ha pronunciat en reiterades ocasions sobre la naturalesa i la funció del recurs de súplica (veg. p. ex. les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE, 2014-38-RE, 2016-11-RE, 2016-59-RE, 2018-3-RE, 2018-7-RE i 2018-19-RE).

2.2. D'acord amb la jurisprudència constant del Tribunal Constitucional, l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements de fet o de dret que no hagin pogut ser tinguts en compte en la decisió constitucional impugnada.

2.3. El recurrent empra el recurs de súplica per reiterar les mateixes vulneracions al·legades en el seu recurs d'empara, a les quals aquest Tribunal va donar contesta individualitzada. En particular insisteix una vegada més que el fet que els tribunals andorrans no el consideressin com a un tercer de bona fe seria l'origen de totes les altres vulneracions al·legades. No obstant això, aquest Tribunal en l'aute que ara s'impugna va declarar de manera clara en el seu punt 3.9 que "*Els tribunals ordinaris han establert degudament que el comís no és una "pena" accessòria, sinó una mesura de caràcter real que sobreviu a l'extinció de l'acció pública i això de manera conforme tant a la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans com a la legislació andorrana. Així mateix, els tribunals ordinaris van aplicar el segon apartat de l'article 38 de la LCPI ("El Tribunal no pot revisar ni modificar la decisió de comís estrangera si bé ha de resoldre sobre les reivindicacions de tercers de bona fe que no hagin estat resoltes en la decisió esmentada"), examinant precisament la condició de tercer de bona fe i desestimant-la sobre la base del conjunt dels elements que constaven en les actuacions*".

2.4. En aquest cas, queda manifestament palès que el recurrent empra el recurs de súplica per impugnar l'argumentació del Tribunal Constitucional sense que, en cap moment, les condicions d'admissibilitat d'aquest recurs excepcional (exposades en el 2.2) s'hagin acomplert.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Leon Alberto Schietekat contra l'aute del Tribunal Constitucional del 12 d'octubre del 2018 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-36-RE.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 12 de novembre del 2018.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada